

skoler i Værgeraadskredsen fast ansatte Lærerpersonele“.

5) I Punkt 4, der bliver Punkt 5, ændres „to“ i første Linie til „3“.

(Vedtages dette, ændres i næstsidsste Stykke „2 og 4“ til „2, 4 og 5“).

Af Anton Jensen og Slengerik.

6) Paragraffen affattes saaledes:

„I København vælges saa mange Værgeraad, som Justitsministeren bestemmer. Hvert Værgeraad bestaar af 5 Medlemmer, der vælges efter Forholdstal af de til Borgerrepræsentantvalgene valgberettigede. Kvinder kunne vælges til Medlemmer af Værgeraadet. Valget gælder for 6 Aar.“

Til § 5.

7) I tredie Linie udgaa Ordene „udenfor København Retskredsens Underdommer“, og i Stedet for indsættes: „en Jurist, der opfylder Betingelserne for at kunne beklæde et Dommersæde“.

Af Udvalget:

Til § 6.

8) I sidste Linie efter „mindst 4“ tilføjes: „(i København 5)“.

Til § 10.

9) I sidste Stykke, Linie 3, sættes Punktum efter „nødvendigt“. Resten af Stykket udgaaar.

Til § 14.

10) Efter Ordet „fattes“ i fjerde Linie tilføjes: „og kunne herved søge Bistand hos Trediemand, der ved denne Forhandling kan give Møde i Raadet“.

Af Trier, Aadal, Berntsen, Alfred Christensen, Hørdum, J. J. Jensen, N. C. Jensen, Klausen, Krabbe, Kristiansen, Lindø, Meyer, Neergaard, L. Pedersen og Christian Rasmussen:

Til § 2.

I 1ste Linie udgaaar „, fortsat betydelig Dovenskab“.

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Jensen-Knudstrup): Da Tingets Tid er knap, og da de Ændringsforslag, Udvalget stiller, ere let overskuelige, skal jeg fatte mig i stor Korthed, hvorved jeg vistnok efterkommer et almindeligt Ønske.

Det første Ændringsforslag gælder § 2. Der har fra enkelte Sider været Betænkelighed ved at lade staa i § 2, at „fortsat betydelig Dovenskab“ kan foranledige Børnets Bortsendelse fra Hjemmet til et Internat. Vi tro imidlertid, at denne Ængstelse for Misbrug af Paragraffen er ret ugrundet. Naar man sammenholder den med § 18, hvori nærmere Bestemmelse træffes om denne Paragrafs Udførelse i Livet, vil man vist indrømme, at der gives saa megen Betyggelse for Forældrene som vel tænkeligt. Imidlertid har Udvalget dog kunnet gaa med til at stille Forslag om en Ændring, hvorved formentlig al Misbrug vil kunne undgaaes, nemlig, at der efter Ordet Dovenskab tilføjes „, som er Barnet tilregnelig.“

Ordet „Dovenskab“ kan nemlig i daglig Tale betyde et Forhold, som har sin Grund i daarlig Ernæring hos Barnet, Sygelighed i visse Organer: Polypper i Næsen, Grøde i Næsesevelgrummet, uden at enten Forældrene eller Læreren har opdaget disse Forhold. Et saadant Barn kan komme til i Skolen og maaske ogsaa i Hjemmet at gaa for at være dovent. Naar imidlertid den Tilføjelse: „, som er Barnet tilregnelig“ kommer ind i Loven, vil en Undersøgelse altid komme i Stand, og det vil konstateres, om det er en virkelig Dovenskab, eller Sløjheden og Lysten til at drive har sin Grund i en legemlig Omstændighed. Jeg skal derfor anbefale dette til Vedtagelse. Jeg tror, at enhver Ængstelse for Misbrug derved vil være hævet.

De to følgende Ændringsforslag af Udvalget Nr. 2 og 4 have til Formaal at gøre Værgeraadene endnu mere pædagogiske, kan jeg maaske sige, at give en stærkere Understregning af, at hvad det gælder om, er Opdragelse og ikke Straf. I Ændringsforslag Nr. 2 indbefattes den statsanerkendte private Børneskoles Lærere og Lærerinder blandt dem, som skulle være medbestemmende ved Valget af den Lærer eller Lærerinde, som skal indtræde i Værgeraadet. Ved Ændringsforslag Nr. 4 faa de københavnske Lærere og Lærerinder den samme Adkomst til at blive repræsenterede i Værgeraadene, som deres Kølleger udenfor København.

Det er jo ganske i sin Orden, det er nærmest en Forglemmelse, at Udvalget